

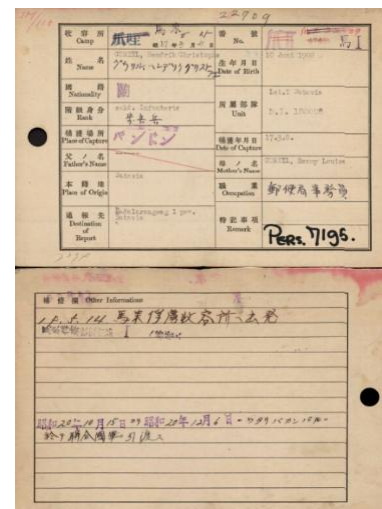
Hendrik Christophe Curiel is geboren op 10 juni 1908 in Paramaribo, Suriname. Hij trouwde met Frodine Hermine Boom op 5 juni 1935 in Medan. Hij werkt bij de Postspaarbank

In september 1934 werd de leiding en jeugdleden van de Medansche padvindersorganisatie geïnstalleerd omdat ze tot dat moment nog niet erkend waren door de Nederlandsch Indische Padvinders Vereeniging (NIPV). Ze werden groep 1 van het IEV van de NIPV. Dhr van Eeckhout, voorzitter van de Padvinders Associatie IEV afdeling Medan, installeerde de leiding. Reina Bus de Valempré daarna de padvindsters, Mej. D. Boom de kabouters, Chris Curiel de padvinders en welpenleider Karel Vos de welpen. In november werd hun nieuwe clubhuis geopend op het terrein van de B.P.M. Chris werd later hopman van groep 2, Oranje in Medan. In 1936 wordt Chris overgeplaatst naar Batavia en neemt afscheid van de groep.

IEV was het Indo-Europeesch Verbond, een sociale beweging en politieke organisatie opgericht in 1919. Deze organisatie streed voor gelijkheid van rassen en politieke zeggenschap. Het was een van de eerste en grootste Europese organisaties in Nederlands-Indië die verlangde naar een onafhankelijk land, maar wel met een relatie met Nederland. De IEV-Padvinderij werd tegen het eind van 1928 opgericht in Bandung, als onderdeel van de IEV-Jeugdorganisatie verkort IEVJO. In augustus 1929 scheidden zij zich hiervan af en sloten zich aan bij de Vereeniging Nederlandsch Indische Padvinders (NIPV).

Tijdens de mobilisatie was hij Landstorm soldaat infanterie in Batavia. Chris werd krijgsgevangen gemaakt en werd geïnterneerd in diverse kampen op Java. Op 22 juni 1944 wordt hij naar Sumatra verscheept waar hij terecht komt in Malay camp I bij Pakan Baroe. Hier wordt hij tewerkgesteld aan de Pakan Baroe-spoorlijn.

Deze spoorweg moest een spoorverbinding geven tussen Noord-Sumatra (Medan) en Midden-Sumatra (Padang), nodig voor de Japanse oorlogvoering. De spoorlijn verbond Pakan Baroe (aan de noordzijde) met Moearo (aan de zuidzijde) en werd ongeveer 220 km lang. Het werk aan de spoorweg begon op 24 mei 1944. De Pakan Baroe-spoorweg was korter dan de Birmaspoorweg, de bekendste 'dodenspoorlijn', maar het aantal slachtoffers was veel hoger. De capitulatie van Japan op 15 augustus hielden de Japanners destijds voor de dwangarbeiders verborgen. In plaats daarvan werd, op 15 augustus 1945, tussen kamp 10 en 11 de Pakan Baroe spoorweg ceremonieel geopend. Een ceremonie met officiële toespraken, fanatiek banzai-geroep en het slaan van een

goudkleurig klinknagel. De dwangarbeiders aan de Pakan Baroe spoorweg moeten hierna nog dagen doorwerken tot de gehele lijn voltooid was. Pas rond 24 augustus 1945, toen de lijn voltooid was, werd hen verteld dat de oorlog voorbij was.

Meer informatie

[Registratie Hendrik Christophe Curiël \(in het jaar 1836-1936\) » Open Archieven](#)

[De Sumatra post » 24 sep 1934 - Art. 47 | Delpher](#)

[Deli courant » 04 aug 1936 - Art. 6 | Delpher](#)

[Deli courant » 18 apr 1936 - Art. 7 | Delpher](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Pakan Baroe \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Deli courant » 05 nov 1934 - Art. 9 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.